

af 1 183 Kr. pr. ha. Jeg gad vide, om nogen virkelig har Mod til at fortælle, at man med et Fradrag paa 2 800 Kr. kan udligne denne Forskel, det nytter i alt Fald ikke, at man vil fortælle det, thi det passer ikke. Jeg kan derfor ikke forstaa, at man er bange for et Princip, der gaar ud paa ens Beskatning af al Jord af samme Beskaffenhed og Beliggenhed. Det er det, den højt-ærede Finansminister tilsigter med Lovforslaget, og det er jeg ham meget taknemmelig for.

Jeg vil tilføje, at det er en mærkelig Politik at sige: Jeg vil ikke gøre det, som er rigtigt, thi hvis andre kommer til Styret, vil de lave noget forfærdeligt ud af det. Det kunde aldrig falde mig ind at stille mig saaledes. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Clausager i, at et Parti altid skal gøre, hvad det anser for det rette, hvad enten det passer det ene eller det andet Parti eller ej. Naar man gør det, udsætter man sig mindst for at give de andre Partier Angrebsvaaben i Hænde, i alt Fald har man da den indre Tilfredsstillelse ved at gøre, hvad Ret er. Andre Partier lader sig overhovedet ikke sine Handlinger diktere af, hvad vi har gjort, men gør simpelt hen, naar de er ved Magten, hvad de anser for rigtigt, uanset hvad vi maatte have gjort. Saaledes vil det altid gaa i Politik. Man skal derfor ikke af Frygt for, hvad andre vil gøre, holde sig fornemt tilbage og undlade at gennemføre, hvad man anser for retfærdigt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen nævnte, at han med Hensyn til et Par Ejendomme, en flot Ejendom og en gammel Ejendom — saaledes forstod jeg det ærede Medlem —, havde spurgt Vurderingsmændene, om de fandt det rigtigt, at den gamle Ejendom skulde betale højere Skat. Jeg forstaaer overhovedet ikke, at man kan fremsætte noget saadant. Hvis de Grunde, hvorpaa Ejendommene ligger, er lige værdifulde, skal de svare den samme Skat af Grunden; men da baade Grund og Bygninger rummes indenfor den samlede Ejendoms-skyldvurdering, bliver Beløbet for Bygningerne meget mindre for den gamle Ejendom end for den flotte Ejendom, ja, maaske bliver den gamle Ejendom helt fri for Bygningsskat. Jeg kan ikke faa fat paa, hvad det ærede Medlem mener hermed.

Jeg har endnu en lille Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt. Naar man skal gennemføre en Skat, er man altid tilbøjelig til at skyde de fattige foran sig, det lyder saa forfærdelig kønt. Men det er lidt for tydeligt, forekommer det mig, naar man fortæller, at der i en

Kommune bliver 80 Mennesker, som har et lille Jordareal, som de kommer til at betale Skat af. Selvfølgelig skal de betale Skat af den Værdi, de beslaglægger. Jeg tror nok, Vælgerne i Almindelighed er saa kloge, at de vil kunne se, hvad det betyder, naar det kommer fra det ærede Medlem, hvis Parti — og jeg tænker ikke, at det ærede Medlem indtager et Særstandspunkt — altid har peget paa, at vi skal have indirekte Skatter, og at disse ganske særligt skal falde paa det almindelige Forbrug, altsaa netop vil ramme de smaa i Samfundet; den Beskatning betyder noget, medens den lille Værdiskat, der her bliver lagt paa Jorden, betyder uendelig lidt. For øvrigt har vi ogsaa ved i den personlige Skat at forhøje eller fordoble Fradragene i Indkomsten vist, at vi mener, at det netop er gennem Indkomstskatten, at man skal lindre Forholdene for de smaa Indkomster i vort Samfund, idet man fritager dem for at svare nogen særlig Skat, naar Indtægten ikke er større, end hvad det almindelige Behov kræver for at leve. Jeg ved imidlertid ikke bedre end, at det konservative Folkeparti har ønsket, at vi skulde tage ca. 29 Mill. Kr. mindre ind i Indkomstskat og heller ikke skulde have en højere Ejendomsbeskatning, men derimod skulde have en højere indirekte Beskatning for at kunne stoppe det store Hul paa 29 Mill. Kr.; og jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at der ved denne indirekte Beskatning var tænkt særligt paa de almindelige Forbrugsvarer. Naar ens Stilling er saadan, skal man være lidt varsom med at tale om, at vi skal holde Haanden over de smaa i Samfundet, naar det drejer sig om Skatter.

Jeg skal paa det varmeste anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, jeg tror, man herved skaber et godt Grundlag, og jeg glæder mig til, at dette Lovforslag — thi ellers vil det være forfejlet — bliver efterfulgt af et Forslag om kommunal Grundskyld. Jeg kan godt nævne et lille Eksempel, som viser, hvordan Forholdene er. En lille Husmand med 5 Tdr. Land og en halv Td. Hk. har svaret stakkels 4,40 Kr. i Skat til Staten, men til Kommunen og Amtet 90 Kr. Nu kan ærede Medlemmer i en stille Time sammenligne det med Forholdene for deres egne, større Ejendomme og se, hvordan det passer. Det er ganske i Analogi med, hvad det ærede Medlem Hr. Clausager sagde om, hvordan Ejendomsskatterne steg ned ad, hvorledes Skatterne blev højere pr. Td. Land, alt efter som Ejendommene blev mindre. Det turde være et talende Vidnesbyrd om, hvordan